TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2010. gada 30. septembrī *

Lieta C-133/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Fővárosi Bíróság* (Ungārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 23. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 8. aprīlī, tiesvedībā

József Uzonyi

pret

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents) un A. Prešāla [*A. Prechal*],

* Tiesvedības valoda — ungāru.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 8. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— J. Uzoņi [*J. Uzonyi*] vārdā — I. Uzoņi [*Y. Uzonyi*], *ügyvéd*,

— Ungārijas valdības vārdā — R. Šomšiča [*R. Somssich*], M. Fehērs [*M. Fehér*] un K. Sījārto [*K. Szíjjártó*], pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā — B. Simons [*B. Simon*] un F. Klotuša-Duvjesāra [*F. Clotuche-Duvieusart*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.), 143.ba panta 1. punkta, kas grozīts ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 319/2006 (OV L 58, 32. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1782/2003"), interpretāciju.

2 Šis lēmums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp J. Uzoņi un *Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve* (Zemkopības un lauku attīstības dienesta galvenā pārvalde, turpmāk tekstā — "*Hivatal*") saistībā ar pieteikumu par atsevišķu maksājumu par cukuru.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesības

3 Regulas Nr. 1782/2003 143.ba panta ar virsrakstu "Atsevišķi cukura maksājumi" 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

"Atkāpjoties no 143.b panta, jaunās dalībvalstis, kurās piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2006. gada 30. aprīlim var lemt attiecībā uz 2006., 2007. un 2008. gadu par atsevišķu cukura maksājumu piešķiršanu lauksaimniekiem, kas ir tiesīgi saņemt tos saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. To piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, proti:

— cukurbiešu, cukurniedru un cigoriņu daudzumiem, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu;

— cukurbiešu vai saražotā inulīna sīrupa daudzumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1260/2001;

— vidējo hektāru skaitu, kuros audzē cukurbietes, cukurniedres vai cigoriņus, ko izmanto cukura vai inulīna sīrupa ražošanai, par kuriem ir noslēgti piegādes līgumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantu;

un attiecībā uz viena vai vairāku — 2004./2005., 2005./2006. un 2006./2007. — tirdzniecības gadu reprezentatīvo periodu, kas var būt atšķirīgs katram produktam un kas dalībvalstīm jānosaka līdz 2006. gada 30. aprīlim."

4 Ar Padomes 2006. gada 19. decembra Regulas (EK) Nr. 2011/2006, ar ko sakarā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai pielāgo Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, Regulu (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju un Regulu (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā (OV L 384, 1. lpp.), kas stājās spēkā 2007. gada 1. janvārī, 1. panta 2. punktu 143. ba panta 1. punkta pirmās daļas otrais teikums tika aizstāts ar šādu tekstu:

"To piešķir attiecībā uz atsauces laikposmu, kas dalībvalstīm jānosaka līdz 2006. gada 30. aprīlim un kas katram produktam var būt atšķirīgs un kurā ir viens vai vairāki no 2004./2005., 2005./2006. un 2006./2007. tirdzniecības gadiem, kā arī pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošajiem kritērijiem, kā, piemēram:

— cukurbiešu, cukurniedru vai cigoriņu daudzumu, par ko ir noslēgts piegādes līgums attiecīgi atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantam vai Regulas (EK) Nr. 318/2006 6. pantam,

— cukura vai inulīna sīrupa daudzumu, kas saražots attiecīgi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1260/2001 vai Regulu (EK) Nr. 318/2006,

— cukura vai inulīna sīrupa ražošanai izmantoto cukurbiešu, cukurniedru vai cigoriņu platību vidējo hektāru skaitu, par ko ir noslēgts piegādes līgums attiecīgi atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1260/2001 19. pantam vai Regulas (EK) Nr. 318/2006 6. pantam."

5 Šos grozījumus, kas *ratione temporis* nav piemērojami pamata lietā, atbildētāja pamata lietā ir izvirzījusi kā Regulas Nr. 1782/2003 143.ba panta interpretācijas elementu.

Valsts tiesiskais regulējums

6 Zemkopības un lauku attīstības ministrijas (*FVM*) Rīkojuma Nr. 48/2006 (VI.22.) par atsevišķu cukura maksājumu lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības to saņemt saistībā ar vienotā platībmaksājuma shēmu (*Magyar Közlöny* 2006/75, turpmāk tekstā — "Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojums"), 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Tiesības saņemt maksājumu ir lauksaimniekiem, kuri:

a) atsauces gadā ir tiesīgi saņemt vienoto platībmaksājumu saskaņā ar īpašu tiesisko regulējumu;

b) atsauces laikposmā ir tiesīgi piegādāt bietes vai noslēguši līgumu, pamatojoties uz Slovēnijas cukura kvotu;

c) izpildījuši ar cukurbiešu piegādes tiesībām saistītos pienākumus.

[..]"

7 Piegādes tiesības atbilst cukurbiešu daudzumam, kas vajadzīgs tāda cukura daudzuma saražošanai, kas aptverts ar atbilstoši Kopienu tiesībām dalībvalstij piešķirtajām kvotām.

8 Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojuma 5. pantā ir noteikts:

"1) Pieteikumam atbalsta maksājuma saņemšanai pievieno šādus apliecinošus dokumentus:

a) Cukura padomes izdotu apliecinošu dokumentu, kurā norādīts pieteicēja piegādes tiesību (16 %) apjoms (tonnās) 2004. gada 1. jūlijā un 2005. gada 1. jūlijā (ko aprēķina vienveidīgi un pamatojoties uz [cukura] ieguves koeficientu 140 kg/t);

b) apliecinošu dokumentu, ko izdevusi pārvaldības organizācija, kurai pieder cukurbiešu pārstrādes kvota attiecībā uz "A" un "B" cukurbiešu (16 %) apjomu (tonnās), kas piegādātas saskaņā ar audzēšanas līgumu 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības

gadā (pārstrādes uzņēmumu apliecinošos dokumentus pēc vajadzības koriģē, lai vienveidīgi ņemtu vērā cukura ieguves koeficientu 140 kg);

c) cukurbiešu ražotāju reģionālās konfederācijas izdotu apliecinošu dokumentu, kas apliecina, ka pieteicējs izpilda ar piegādes tiesībām saistītos pienākumus;

d) jebkurus citus šīs tiesības apliecinošus dokumentus.

2) Ražotāju apvienības biedru gadījumā pārstrādes uzņēmumi apliecina kopapjomu, ko piegādājusi apvienība, kura savukārt apliecina atsevišķos apjomus, kurus ar tās starpniecību piegādājuši tās biedri.

[..]"

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

9 2006. gada 28. jūnijā J. Uzoņi, prasītājs pamata lietā, iesniedza *Hivatal* pieteikumu par atsevišķu cukura maksājumu par 2006. gadu tā cukurbiešu ražošanas ietvaros, kas piegādātas ar savācēja, [saimnieciskās darbības] subjekta, kurš veic tajā ietilpstošo lauksaimnieku starpnieka, koordinēšanas un ražošanas darbības palīdzības pienākumus, starpniecību.

10 Tomēr J. Uzoņi savas biešu piegādes tiesības un ar šādām tiesībām saistīto pienākumu izpildi ir varējis apliecināt tikai attiecībā pret savācēju.

11 Ar 2007. gada 18. aprīļa lēmumu *Hivatal* viņa pieteikumu noraidīja, noraidījumu pamatojot ar to, ka tam nav tiesību saņemt atbalstu, jo viņš nav iesniedzis Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojuma 5. panta 1. punktā prasītos apliecinošos dokumentus.

12 J. Uzoņi par šo noraidošo lēmumu iesniedza sūdzību.

13 Ar Zemkopības un lauku attīstības ministrijas 2007. gada 6. jūlija lēmumu, uz kuru *Hivatal*, atbildētāja pamata lietā, atsaucas, šī sūdzība tika noraidīta.

14 Noraidījuma pamatojumā tika uzskatīts, ka tiesības saņemt maksājumu ir tikai lauksaimniekiem, kuri ir tiesīgi piegādāt bietes un kuri ir izpildījuši ar to saistītos pienākumus. Tādējādi tiktāl, ciktāl pieteikumam pievienotie apliecinošie dokumenti neattiecoties uz piegādes tiesībām un ar tām saistīto pienākumu izpildi no paša pieteikuma iesniedzēja puses, bet gan no savācēja puses, viņš tātad neesot izpildījis Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojuma 5. panta 1. punkta prasības.

15 J. Uzoņi par šo noraidošo lēmumu iesniedza prasību iesniedzējtiesā. Viņš atsaucas uz diskrimināciju starp ražotājiem, kuri cukurbietes piegādā paši, un ražotājiem, kuri cukurbietes piegādā ar savācēja starpniecību palīdzību. J. Uzoņi lūdz pēc analoģijas

piemērot Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojuma 5. panta 2. punktu par biešu piegādi ar ražotāju apvienību starpniecību.

16 Atbildētāja pamata lietā iesniedzējtiesā apgalvo, ka objektīvu un nediskriminējošu kritēriju piemērošana attiecas uz atsauces laikposmu, uz kuru ir norādīts Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pantā, nevis uz personām, kuras ir tiesīgas saņemt šajā pašā normā minēto maksājumu. Tā sava apgalvojuma apstiprinājumu saskata grozījumos, kuri Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pantā izdarīti ar Regulas Nr. 2011/2006 1. panta 2. punktu. Šie grozījumi esot tikai precizējuši normas redakciju, nemainot tās nozīmi. Gan pirms, gan pēc grozījumu izdarīšanas objektīvu un nediskriminējošu kritēriju piemērošana tātad esot attiekusies tikai uz atsauces laikposmu.

17 Iesniedzējtiesa uzskata, ka Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojuma 2. un 5. pants liedz saņemt maksājumu lauksaimniekiem, kuri nav tiešās līgumsaistībās ar cukura ražotāju, bet ir noslēguši audzēšanas līgumu ar savācēju, kuram ir piesaistīto ražotāju izmantotai platībai atbilstošās piegādes tiesības. Šie lauksaimnieki nespējot apliecināt, ka viņiem pašiem ir Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojumā prasītās piegādes tiesības, lai saņemtu [atbalsta] maksājumu.

18 Šī pati tiesa norāda, ka turpretī lauksaimnieki, kas ir ražotāju apvienību biedri, kuri nav tiešās līgumsaistībās ar cukura ražotāju, bet ir noslēguši audzēšanas līgumu ar apvienību, kurai ir apvienības biedru izmantotai platībai atbilstošās piegādes tiesības, iesniedzot šīs apvienības izdotu apliecinošu dokumentu, var saņemt atsevišķo cukura

maksājumu atbilstoši Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojuma 5. panta 2. punkta spēkā esošajām normām.

19 Pēc iesniedzējtiesas domām, esot jāņem vērā Tiesas pastāvīgā judikatūra, atbilstoši kurai EKL 34. panta 2. punkta otrā daļa, kurā noteikts diskriminācijas aizliegums kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros, ir tikai konkrēta vispārējā vienlīdzības principa izpausme.

20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka interpretējamās Kopienu tiesību normas redakcija, it īpaši ņemot vērā, ka šī norma vēlāk ir tikusi grozīta, nav skaidra. Tā piebilst, ka, ja Tiesa apstiprinātu, ka atbilstoši Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pantam biešu ražotāji, kuri tās piegādā ar savācēju starpniecību, arī tomēr ir tiesīgi saņemt atsevišķo cukura maksājumu tāpat kā tie [ražotāji], kuri bietes piegādā paši, šādu maksājumu par 2006. gadu, pēc analoģijas piemērojot Zemkopības un lauku attīstības ministrijas rīkojuma 5. panta 2. punktu, tātad varētu piešķirt kā prasītājam pamata lietā, tā arī lielam skaitam citu sūdzību iesniedzēju, kuru lietas šobrīd tiek izskatītas.

21 Šajā kontekstā *Fővárosi Bíróság* [Budapeštas apgabaltiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.ba panta 1. punktā — tā redakcijā, kas bija spēkā līdz 2006. gada 31. decembrim, — ietvertās frāzes "to piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem" izriet, ka attiecībā uz tiesībām saņemt atsevišķu cukura maksājumu saistībā ar vienoto platībmaksājumu nedrīkst paredzēt atšķirīgu attieksmi pret lauksaimniekiem atkarībā no tā, vai tie cukurbietes pārstrādei piegādā tieši (paši) vai netieši (ar savācēja starpniecību)?"

Par prejudiciālo jautājumu

22 Ar savu jautājumu, lasot to, ievērojot lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojumu, valsts tiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pants ir interpretējams tādējādi, ka tas ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā aplūkotais, ar kuru atsevišķo cukura maksājumu nepiešķir lauksaimniekam, kuram nav piegādes tiesību un kurš cukurbietes cukura ražotājam piegādā ar savācēja, kuram šādas [piegādes] tiesības ir, starpniecību, lai gan ar šo tiesisko regulējumu atsevišķais [cukura] maksājums tiek piešķirts lauksaimniekam, kuram ir piegādes tiesības un kurš cukura ražotājam cukurbietes piegādā tieši, kā arī lauksaimniekam, kuram nav piegādes tiesību, bet kurš ir ražotāju apvienības biedrs un kurš cukura ražotājam cukurbietes piegādā ar šīs apvienības starpniecību, kurai ir piegādes tiesības.

23 Lai sniegtu atbildi uz šo jautājumu, ir jānosaka, vai šāds valsts tiesiskais regulējums rada ar Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pantu aizliegtu diskrimināciju.

24 Ņemot vērā atbildētājas pamata lietas ietvaros izvirzītos apgalvojumus, pirmām kārtām ir jāsecina, ka:

— Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pantā visās tā redakcijas, kas piemērojama pamata lietā, valodu versijās ir skaidri paredzēts, ka atsevišķo cukura maksājumu, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piešķir lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības to saņemt vienotā platībmaksājuma shēmas ietvaros;

— nevienā no minētā panta valodu versijām nav ieviesta saikne starp objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, no vienas puses, un atsauces laikposmu noteikšanu, no otras puses.

25 Vēlākie 143.ba panta grozījumi, kas izriet no Regulas Nr. 2011/2006 1. panta 2. punkta, neatspēko šos secinājumus.

26 Lai gan nevar izslēgt, ka izņēmuma kārtā norma, ar kuru tiek izdarīti grozījumi, var būt grozītās normas interpretācijas elements, šāda iespējamība ir *a priori* izslēgta, ja agrākā norma ir skaidra visās tās valodu versijās.

27 Katrā ziņā šķiet, ka šajā lietā izvirzītā norma, ar kuru ir izdarīti grozījumi, nav skaidra visās 19 pieejamajās tās valodu versijās. Sešās no tām, proti, dāņu, igauņu, franču, ungāru, poļu un portugāļu valodu versijās, tā ietver redakcionālas atšķirības, kuras rada vismaz šaubas par to, vai objektīvu un nediskriminējošu kritēriju piemērošana ir spēkā attiecībā uz maksājuma piešķiršanu vai arī uz atsauces laikposma noteikšanu.

28 Turklāt 13 pārējām valodu versijām, proti, spāņu, čehu, vācu, grieķu, angļu, itāļu, latviešu, lietuviešu, holandiešu, slovēņu, slovaku, somu un zviedru valodu versijām, ir tikpat skaidra nozīme kā interpretējamajai normai.

29 Jānorāda, ka ar Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pantu jauno dalībvalstu atsevišķā cukura maksājuma piešķiršana tiek pakļauta obligātu un nediskriminējošu kritēriju piemērošanai.

30 Tādējādi [šajā pantā] ir tikai pārņemts EKL 34. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētais diskriminācijas aizliegums.

31 Šajā ziņā atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai diskriminācijas aizliegums kopīgās lauksaimniecības politikas ietvaros ir konkrēta vispārējā vienlīdzīgas attieksmes principa izpausme, kas nosaka, ka vienādas situācijas nevar risināt dažādi un atšķirīgas situācijas nevar risināt vienādi, ja vien šāda īpaša attieksme nav objektīvi pamatota (attiecībā uz EKL 34. panta 2. punkta otro daļu skat. it īpaši 2006. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-313/04 *Franz Egenberger*, Krājums, I-6331. lpp., 33. punkts; 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-33/08 *Agrana Zucker*, Krājums, I-5035. lpp., 46. punkts, un 2010. gada 20. maija spriedumu lietā C-365/08 *Agrana Zucker*, Krājums, I-4341. lpp., 42. punkts).

32 143.ba pants Regulā Nr. 1782/2003, tās agrākajā redakcijā pirms grozījumu izdarīšanas, tika iekļauts ar Regulu Nr. 319/2006.

33 No Regulas Nr. 319/2006 preambulas 2., 6., 7. un 9.–11. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir nodrošināt atbalstu to "lauksaimnieku" ienākumiem, kuri ražo cukurbietes un kuri ir tiesīgi saņemt [maksājumu] vienotā platībmaksājuma shēmas ietvaros.

34 Minētajā regulā nav ieviesta nekāda saikne starp atsevišķā cukura maksājuma piešķiršanu un cukurbiešu piegādes, ko lauksaimnieki veic cukura ražotājiem, veidu — tiešu vai netiešu. Tajā nav ieviesta arī saikne starp atsevišķo cukura maksājumu un apstākli, vai lauksaimniekam ir vai nav piegādes tiesības.

35 Aplūkojot Regulas Nr. 319/2006 mērķi, lauksaimnieki, kuri ražo cukurbietes, tātad atrodas vienādā situācijā, neraugoties uz to, vai viņi šīs preces cukura ražotājam piegādā tieši vai netieši, kā arī vai viņiem pašiem ir vai nav valsts tiesiskajā regulējumā paredzētās piegādes tiesības.

36 Saskaņā ar pamata lietā piemērojamo valsts tiesību interpretāciju, kuru ir sniegusi iesniedzējtiesa un kuru tā ir apstiprinājusi atbildē uz Tiesas nosūtīto paskaidrojumu saistībā ar šo tiesību interpretācijas atšķirībām, kas parādās [Tiesā] iesniegtajos rakstveida apsvērumos, pieprasījumu, atšķirībā, pirmkārt, no lauksaimnieka, kuram ir piegādes tiesības un kurš piegādi veic pats, un, otrkārt, lauksaimnieka, kuram nav piegādes tiesību, kurš cukura ražotājam bietes piegādā ar tādas ražotāju apvienības, kuras biedrs tas ir, starpniecību, kurai ir piegādes tiesības, lauksaimnieks, [kurš izmanto] savācēja [pakalpojumus] un kuram nav piegādes tiesību, un kurš cukura ražotājam cukurbietes piegādā ar tāda savācēja starpniecību, kuram ir piegādes tiesības, atsevišķo cukura maksājumu nevar saņemt tieši.

37 No tā izriet, ka tādā valsts tiesiskajā regulējumā kā pamata lietā aplūkotais līdzīgas situācijas tiek aplūkotas atšķirīgi.

38 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai šī atšķirīgā aplūkošana ir objektīvi pamatota.

39 Savos rakstveida apsvērumos Ungārijas valdība ir norādījusi, ka savācējs administratīvos pienākumus, kas saistīti ar atsevišķo cukura maksājumu, vispār var izpildīt labāk. Valsts tiesībās izmantotais risinājums vispār esot ražotājam labvēlīgāks. Tas labvēlīgi ietekmē lietu efektīvu izskatīšanu, jo administrācijai esot jālemj tikai par

savācēju pieteikumiem, nevis par ražotāju, [kuri izmanto] savācēja [pakalpojumus], pieteikumiem.

40 Tiesas sēdē Ungārijas valdība precizēja, ka, pēc tās domām, lai izpildītu Regulas Nr. 1782/2003 143.ba panta nosacījumus, pašam savācējam ir jābūt tiesīgam saņemt [maksājumu] vienotā platībmaksājuma shēmas ietvaros.

41 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar iesniedzējtiesas interpretāciju lauksaimnieka piederība ražotāju apvienībai, kurai ir piegādes tiesības, nav šķērslis atsevišķā cukura maksājuma tiešai piešķiršanai minētajam lauksaimniekam, lai arī pašai ieinteresētajai personai nav piegādes tiesību.

42 Tādējādi šķiet, ka lauksaimnieki, kas ir ražotāju apvienības biedri, var paši iesniegt pieteikumu par atsevišķo cukura maksājumu, turklāt tiem netiek izteikti iebildumu apsvērumi attiecībā uz to, ka pieteikumu kolektīva izskatīšana būtu efektīvāka. Šāda veida apsvērumi var būt spēkā gan attiecībā uz šo lauksaimnieku kategoriju, gan lauksaimniekiem, [kuri izmanto] savācēja [pakalpojumus] un kuriem nav piegādes tiesību.

43 Turklāt, pat pieņemot, ka šie apsvērumi var tikt izvirzīti pret lauksaimniekiem, [kuri izmanto] savācēja [pakalpojumus] vai kuri ir kādas apvienības biedri, kuri paši cukurbietes cukura ražotājiem nepiegādā, tie nevar būt visos gadījumos atšķirīgas attieksmes pret šiem divu veidu lauksaimniekiem, salīdzinot ar lauksaimnieku, kurš cukura ražotājam piegādi veic pats, objektīvs pamatojums.

44 It īpaši tie nevar tikt izvirzīti, ja nosacījumu, kas paredzēti atsevišķā maksājuma piešķiršanai, pamatojoties uz savācēja pieteikumu, iedarbība galu galā būtu tāda, ka tie attiecīgajiem lauksaimniekiem liegtu saņemt šo maksājumu, piemēram, gadījumā, ja:

— šie lauksaimnieki, saskaroties ar starpnieka bezdarbību, nebūtu tiesīgi iesniegt tieši — starpnieka vietā — atsevišķā maksājuma pieteikumu;

— starpnieka veiktā atsevišķā maksājuma pieteikuma iesniegšana lauksaimniekiem vārdā būtu pakļauta nosacījumam, ka starpniekam pašam ir tiesības saņemt [maksājumu] vienotā platībmaksājuma shēmas ietvaros, lai arī Regulas Nr. 1782/2003 143.ba pantā šī prasība ir paredzēta tikai attiecībā uz lauksaimnieku, kurš pieteicies uz atsevišķo maksājumu, nevis attiecībā uz starpnieku, kurš iesniedz [pieteikumu].

45 Līdz ar to ir jāsecina, ka tāda atšķirīga attieksme kā pamata lietā aplūkotā nav objektīvi pamatota.

46 Tātad uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1782/2003 143.ba panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā aplūkotais, ar kuru atsevišķo cukura maksājumu nepiešķir lauksaimniekam, kuram nav piegādes tiesību un kurš cukurbietes cukura ražotājam piegādā ar tāda savācēja starpniecību, kuram šādas [piegādes] tiesības ir, lai gan ar šo tiesisko regulējumu atsevišķais [cukura] maksājums tiek piešķirts lauksaimniekam, kuram ir piegādes tiesības un kurš cukura ražotājam cukurbietes piegādā tieši, kā arī lauksaimniekam, kuram nav piegādes tiesību, bet kurš ir ražotāju apvienības biedrs un kurš cukura ražotājam cukurbietes piegādā ar šīs apvienības starpniecību, kurai ir piegādes tiesības.

47 Katrā ziņā iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai tai valsts tiesisko regulējumu ir iespējams interpretēt atbilstoši piemērojamajām Kopienu tiesībām.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 319/2006, 143.ba panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā aplūkotais, ar kuru atsevišķo cukura maksājumu nepiešķir lauksaimniekam, kuram nav

piegādes tiesību un kurš cukurbietes cukura ražotājam piegādā ar tāda savācēja starpniecību, kuram šādas [piegādes] tiesības ir, lai gan ar šo tiesisko regulējumu atsevišķais [cukura] maksājums tiek piešķirts lauksaimniekam, kuram ir piegādes tiesības un kurš cukura ražotājam cukurbietes piegādā tieši, kā arī lauksaimniekam, kuram nav piegādes tiesību, bet kurš ir ražotāju apvienības biedrs un kurš cukura ražotājam cukurbietes piegādā ar šīs apvienības starpniecību, kurai ir piegādes tiesības.

[Paraksti]